

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **A. S.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Viktorem Rytikovem
sídlem nám. Míru 341/15, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2024 č.j. MV-146142-32/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 27. 3. 2024 č.j. MV-146142-32/SO-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná rozhodla v řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu tak, že platnost povolení k trvalému pobytu se ruší dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť je důvodné nebezpečí, že by účastník řízení mohl ohrozit bezpečnost státu, zároveň byla podle § 77 odst. 3 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

o pobytu cizinců účastníkovi řízení stanovena lhůta k vycestování z území do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce poukazoval na to, že byl od 30. 5. 2014 držitelem povolení k trvalému pobytu, na území ČR trvale pobývá od února 2007, popsal průběh správního řízení i soudního přezkumu. Měl za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, trpí špatným posouzením skutkového stavu a vadami předcházejícího řízení, jeho odůvodnění je nedostatečné a zmatečné, není zřejmé, jak žalovaná dospěla ke svým závěrům, použila znovu stejnou argumentaci a odkazuje pouze na obecné informace poskytnuté blíže neurčenou bezpečnostní složkou.
3. Namítal porušení povinnosti řádného zjištění skutkového stavu dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalovaná nevyšla ze spolehlivě a přesně zjištěného stavu věci, neopatřila si potřebné podklady pro komplexní posouzení věci. Při seznámení se s poklady žalobce seznal, že žalovaná si pro vydání napadeného rozhodnutí opatřila pouze tzv. pobytový přehled žalobce a sepsala další vlastní záznam do spisu č. 2, rozhodnutí je z těchto důvodů tendenční, nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné.
4. Měl za to, že v novém řízení došlo k procesnímu pochybení žalované, neboť v rozporu s § 46 odst. 1 správního řádu žalobce nebyl o jeho zahájení nijak vyrozuměn, byl pouze vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. V důsledku tohoto procesního pochybení k zahájení tohoto řízení vůbec nedošlo a napadené rozhodnutí je tak nezákonné.
5. Poukazoval na to, že žalovaná dle jejího názoru v napadeném rozhodnutí doplněním dodatečné informace č.j. D55/2023-SO odstranila vady vytýkané rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2023 č.j. 10 A 11/2023-54, avšak žalovaná neuvedla ani v obecných souvislostech nic nového k otázce specifikace místních či časových údajů, ani to, na jakých skutkových okolnostech zpravodajská služba svou novou úvahu zakládá; de facto jen odkazuje na použití dodatkové informace, ze které snad má plynout, jaké zdroje či metody byly využity k získání informací, že pobyt žalobce na území představuje možné ohrožení bezpečnosti státu. Odůvodnění se točí kolem povrchních závěrů, kromě odkazů na obsah utajované informace č.j. D108/2022-OAM doplněné o informaci č.j. D55/2023-SO odůvodnění nic dalšího neobsahuje, tedy ani to, zda tyto informace poskytly dostatečný obraz, zda pocházely z důvěryhodných zdrojů či zda např. nebyly vzájemně rozporné. Žalovaná ani neuvádí, proč nebyl žalobce trestně stíhán či pravomocně odsouzen, pokud byl v jeho jednání spatřován rozpor s trestním právem.
6. Upozornil, že městský soud přípisem ze dne 2. 5. 2023 vyzval žalovanou k předložení doplňující informace a současně i vysvětlil, za jakým účelem toto doplnění potřebuje, bezpečnostní složka reagovala sdělením doručeným dne 10. 5. 2023, kde konstatovala, že již orgánům státu předala veškeré informace týkající se tohoto případu, které mohla, a že žádné další informace o svých zdrojích a metodách neposkytne, neboť by to ohrozilo její důležitý zájem. Nyní však žalovaná přichází s tím, že obdržela dodatečnou informaci č.j. D55/2023-SO, která poskytuje jasný obraz o místních či časových údajích, a dokonce i o využitých zdrojích či metodách pro její získání. Žalobce měl pochybnosti, zda se žalovaná opravdu postavila k obsahu utajované informace v souladu se závěry judikatury, z povahy věci, kdy žalobce ani nemůže namítat konkrétní nezákonnost či nevěrohodnost určitých zjištění, musí tuto roli převzít soud a přezkoumat relevanci

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

všech předmětných informací, včetně toho, proč bylo nejprve žalovanou resp. bezpečnostní složkou tvrzeno, že již předala veškeré informace, které mohla, a proč nyní předkládá dodatečnou informaci č.j. D55/2023-SO, která snad má vše osvětlit.

7. Namítal, že ze správního spisu, jak byl předložen zástupci žalobce při seznámení se s podklady dne 5. 1. 2024, není evidentní ani to, kdo je zdrojem utajovaných informací a zda jim lze přisuzovat dostatečnou míru věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance, resp. zda a na základě čeho toto správní orgán posuzoval. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se rozhodování na základě utajovaných informací, která byla potvrzena i přímo v rozhodnutí NSS ze dne 31. 8. 2023 č.j. 1 Azs 87/2023-32 týkajícím se žalobce. Pokud nyní žalovaná argumentuje dodatečnou informací č.j. D55/2023-SO, vzniká logická otázka, proč jejím obsahem nebylo argumentováno v původním řízení a zda tato informace v té době vůbec existovala. Měl za to, že ad absurdum by státní orgány mohly libovolně vyloučit ze spisu podklady pro své rozhodování pouze tím, že by je označily za utajovanou informaci, v důsledku čehož by tato musela být automaticky považována za pravdivou a relevantní, k tomu došlo i v tomto případě, kdy byla po zrušujícím rozsudku zařazena do spisu nová utajovaná informace, u které však není zřejmé ani postavení jejího autora, je poukazováno na blíže neurčenou „bezpečnostní složku“. Dokazování v řízení stojí na záznamech žalované ze dne 29. 8. 2022 resp. 12. 12. 2023, které však vzbuzují dojem, že zdrojem informací je autor, do jehož oblasti působnosti získávání takových informací vůbec nespadá. K jejich obsahu tak je nutné přistupovat se značnou mírou obezřetnosti, nelze ani vyloučit, že autor mohl být např. svými informačními zdroji uveden v omyl. Tvrzení žalované v uvedených záznamech je opřené o velmi vágní popis skutečností, bez důležitých údajů časových, místních a zdrojových.
8. Měl za to, že ani v případě záznamů žalované se nemohlo jednat o podklad pro rozhodnutí ve smyslu definice takové listiny z hlediska právních předpisů, v důsledku čehož došlo k odepření práva žalobce na seznámení se s podklady, žalovaná pak rozhodnutí opřela pouze o existenci utajovaných informací, žádné jiné důvody ani uvést nemohla, neboť žalobce na území ČR nespáchal žádný trestný čin, nebylo vůči němu zahájeno žádné trestní ani přestupkové řízení, žije na území ČR více než 17 let v souladu s právním řádem v režimu trvalého pobytu, je plně integrován do majoritní společnosti a má zde veškeré zázemí, od roku 2013 je v ČR pohřbena jeho manželka a žije zde i jeho nevlastní dcera, se kterou udržuje blízký rodinný vztah. Po celou dobu se nedopustil ničeho, co by bylo možné hodnotit jako ohrožení veřejného pořádku, zájmů nebo bezpečnosti ČR, pokud by žalobce představoval pro ČR nebezpečí, muselo by se to přece za 17 let jeho pobytu nějak projevit.
9. Uzavřel, že bude opět na soudu, aby suploval obhajobu a namísto žalobce ověřil věrohodnost a přesvědčivost skutkových zjištění žalované. Ze správního spisu totiž na jednu stranu plyne bezproblémová pobytová historie žalobce na území ČR a na druhou stranu utajovaná informace jako jediný zdroj pro zrušení trvalého pobytu. Zdůraznil, že jeho případ může paradoxně vést k tomu, že na něj bude (zejména při jeho medializaci) poukazovat právě ruská propaganda, což pak již skutečně povede k žalovanou namítanému prosazování zájmů Ruské federace na území ČR.
10. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

11. Žalovaná považovala žalobní námitky za nedůvodné, neboť informace poskytnuté bezpečnostní složkou popisují skutečnosti, na základě kterých nelze dospět k jinému závěru, než že žalobce ohrožuje bezpečnost ČR, zjištěné osobní jednání žalobce bylo shledáno v jeho nežádoucí činnosti v oblasti ruských krajanských aktivit, podporujících zájmy státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, a existuje zde důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu. Žalovaná uvedla, že informace hodnotí jako pravdivé, a to na základě informace č.j. D55/2023-SO, ze které jednoznačně vyplývá, že přetrvávající vazby žalobce na orgány cizí moci mohou v případě jeho pobytu v ČR generovat bezpečnostní rizika, takto doplněná informace odstranila vady vytýkané rozsudkem městského soudu č.j. 10 A 11/2023-54. V poskytnutých informacích bylo jednání žalobce dostatečně popsáno, zdrojem informací je operativní činnost uvedené služby prováděná v souladu s platnými právními předpisy. Navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 23. 1. 2023 č. j. MV-146142-11/SO-2022, ve znění opravného usnesení ze dne 20. 2. 2023 č. j. MV-146142-15/SO-2022 z 20. 2. 2023 (dále jen „původní rozhodnutí“), zrušila podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu žalobce, neboť je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, a zároveň mu podle § 77 odst. 3 stanovila lhůtu k vycestování z území v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Svůj postup odůvodnila tím, že obdržela od jisté bezpečnostní složky (dále jen „bezpečnostní složka“) informaci č. j. D108/2022-OAM v režimu utajení (stupeň „důvěrné“), která popisuje skutečnosti, na jejichž základě nelze než dospět k závěru, že žalobce ohrožuje bezpečnost České republiky. Jeho jednání spočívalo v nežádoucí činnosti v oblasti ruských krajanských aktivit, podporujících zájmy státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, a existuje důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu. S odkazem na judikaturu správních soudů zabývajících se hodnocením utajovaných informací pak žalovaná uvedla, že informace popisuje konkrétní žalobcovo jednání, včetně jeho přesného časového rámce, kterého se žalobce dopouštěl v posledních letech opakovaně. Jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací, tak rovněž přesvědčivě. Zároveň je lze podřadit pod pojem „ohrožení bezpečnosti státu“ ve smyslu ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, neboť směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, které jsou chráněny trestním právem. Žalovaná se dále zabývala dopadem svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, shledala, že žalobce získal povolení k trvalému pobytu občana třetího státu 30. 5. 2014, je vdovec, bezdětný, na území ČR má pouze dospělou dceru zemřelé manželky, není vlastníkem nemovitosti na adrese hlášeného pobytu. Žalovaná shrnula, že žalobce nemá v ČR natolik významné rodinné a soukromé vazby, aby do nich bylo nepřiměřeným způsobem zasazeno zrušení jeho povolení k trvalému pobytu, a negativní zjištění v žalobcův neprospěch nad takovým zásahem převáží.
13. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 5. 2023 č.j. 10 A 11/2023-54 původní rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, zároveň uložil žalované uhradit žalobci náhradu nákladů řízení. V tomto rozsudku se soud zabýval mj. věrohodností informací obsažených v utajované informaci č. j. D108/2022-OAM a dospěl k závěru, že v tomto ohledu tvrzení bezpečnostní složky neobstojí, u žádného z popsaných typů žalobcova jednání totiž není uvedeno, jakým způsobem se o něm

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zpravodajská služba dozvěděla, a to ani v konkrétní, ani v obecné podobě, z utajovaných informací není – třeba jen v hrubých rysech – zřejmé ani to, jaký typ zdroje nebo jakou metodu zpravodajská služba k získání informací využila (tedy např. zda šlo o použití operativně-pátrací techniky, sledování žalobce nebo jiných osob, výpověď agenta atd.), tím méně pak jakékoli konkrétní okolnosti získání těchto informací. Dospěl k závěru, že informace zpravodajské služby neobsahovaly ani v nejhrubších rysech popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání, soud tak nemohl ověřit, že její tvrzení spočívají na skutečných a pravděpodobně pravdivých informacích, a proto nutně dospěl k závěru, že žalovaná ve spolupráci se zpravodajskou službou neunesla své důkazní břemeno ohledně neslučitelnosti žalobcova povolení k trvalému pobytu a jeho setrvání na území se zájmy ČR.

14. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 8. 2023 č.j. 1 Azs 87/2023-32 zamítl kasační stížnost proti uvedenému rozsudku městského soudu, kasační soud se seznámil s obsahem utajované informace vedené pod č. j. D108/2022-OAM, dospěl přitom ke stejnému závěru jako městský soud, totiž že doložená informace nedostojí požadavkům na posouzení věrohodnosti, resp. že míra neurčitosti tvrzení soudům neumožňuje učinit si jakoukoli představu o věrohodnosti poskytnutých informací. Tento závěr nemohlo zvrátit ani přesvědčení žalované, že městský soud nesplnil svou povinnost hodnotit věrohodnost utajované informace na základě všech dostupných i dodatečně poskytnutých údajů a ve vzájemných souvislostech. I se zohledněním obsahu sdělení zpravodajské služby ze dne 10. 5. 2023, která je rovněž utajovanou informací, nemohl kasační soud dospět k jinému závěru, než že zpravodajská služba konkrétněji neuvedla, jakým způsobem se dozvěděla o žalobcově jednání a zejména v jakých souvislostech se tak stalo. Dle NSS z utajované informace není zřejmé, jaký typ zdroje nebo jakou metodu k získání informací zpravodajská služba využila a nepopsala ani okolnosti a důvody, pro které má uvedené informace za věrohodné. K tomu městský soud správně uvedl, že zpracovatel utajované informace mohl uvést, zda šlo o použití operativně-pátrací techniky, sledování žalobce nebo jiných osob či výpověď agenta. Měl také obecněji popsat okolnosti získání informace a situaci tak zasadit do širšího kontextu. Nutno podotknout, že městský soud přitom po zpravodajské službě nepožadoval sdělení jmen či identity jejích zdrojů, což by zcela jistě mohlo zmařit obsah její činnosti. Městský soud ani neuvedl, že by utajovaná informace zachycovala toliko názor zpracovatele či byla vyfabulovaná, jak naznačuje žalovaná. Rozsudek NSS nabyl právní moci dne 31. 8. 2023.
15. Žalovaná následně učinila záznam do spisu č. 2 ze dne 12. 12. 2023 č.j. MV-146142-28/SO-2022, dle kterého bylo žalobci v souladu s § 36 odst. 3 věta druhá správního řádu dáno na vědomí, že v jeho případě je podkladem pro vydání rozhodnutí také aktualizovaná písemnost, která je podle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců uchovávána odděleně mimo spis, a to pod sp. zn. D55/2023-SO, bylo konstatováno, že s ohledem na povahu těchto podkladů není možné, aby se žalobce s nimi seznámil v jakékoli podobě, neboť by došlo ke zmaření účelu jejich utajení. Z tohoto důvodu žalovaná informovala žalobce alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají, uvedla, že v rámci daného řízení jí byly doložena uvedená doplňující utajovaná informace, ze které vyplývá, jaké zdroje či metody byly využity k získání informací, že pobyt žalobce na území představuje možné ohrožení bezpečnosti státu, tato informace poskytla žalované představu o věrohodnosti již poskytnutých utajovaných informací sp. zn. D108/2022-OAM. Soud tento záznam č. 2 neprováděl zvlášť k důkazu, byť to žalobce navrhoval,

neboť tento záznam je součástí správního spisu, jehož obsah se v soudním řízení správním zásadně nedokazuje.

16. Žalobce byl vyzván, aby se dostavil na pracoviště žalované k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, žalobce se dne 5. 1. 2024 prostřednictvím zástupce seznámil s těmito podklady, uvedl, že se vyjádří do 60 dnů, následně se však nijak nevyjádřil.
17. V napadeném rozhodnutí ze dne 27. 3. 2024 žalovaná zrušila platnost povolení k trvalému pobytu žalobce dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, v odůvodnění poukázala na to, že obdržela písemnou informaci vztahující se k osobě žalobce, a to v režimu utajení stupeň DŮVĚRNÉ, informaci bylo přiřazeno č.j. D108/2022-OAM, byla poskytnuta bezpečnostní složkou a popisuje skutečnosti, na základě kterých nelze než dospět k závěru, že žalobce ohrožuje bezpečnost České republiky, zjištěné osobní jednání žalobce bylo shledáno v jeho nežádoucí činnosti v oblasti ruských krajaných aktivit, podporujících zájmy státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, a existuje zde důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu. Uvedla, že původní rozhodnutí bylo soudem zrušeno, citovala závěr rozsudku městského soudu ze dne 16. 5. 2023 č.j. 10 A 11/2023-54. V návaznosti na to žalovaná obdržela další písemnou informaci vztahující se k osobě žalobce, a to v režimu utajení stupeň DŮVĚRNÉ, informaci bylo přiřazeno č.j. D55/2023-SO, na základě čehož byl vyhotoven záznam do spisu č. 2, dle kterého z uvedených doplňujících informací č.j. D55/2023-SO vyplývá, jaké zdroje či metody byly využity k získání informací, že pobyt žalobce na území představuje možné ohrožení bezpečnosti státu, tato informace poskytla žalovaná, aby si učinila představu o věrohodnosti již poskytnuté utajované informace č.j. D108/2022-OAM, žalobce se k podkladům nevyjádřil. Žalovaná k informacím č.j. D108/2022-OAM a č.j. D55/2023-SO uvedla, že obsahují popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou, popisují konkrétní jednání žalobce včetně jeho přesného časového rámce, jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též přesvědčivě. Žalovaná hodnotila informace jako pravdivé, a to na základě doložené informace č.j. D55/2023-SO, ze které jednoznačně vyplývá, že přetrvávající vazby žalobce na orgány cizí moci mohou v případě jeho pobytu na území ČR generovat bezpečnostní rizika, takto doplněná informace odstranila vady vytykané soudem. Informace popisují opakovaná jednání žalobce, kterých se měl v průběhu posledních let soustavně dopouštět, lze je podřadit pod pojem „hrozba pro bezpečnost státu“, přičemž postačí hrozba takového jednání, jednání žalobce v nich bylo dostatečně popsáno. Žalovaná uvedla též typ zdroje těchto informací. Na základě toho dospěla k závěru, že je dán důvod pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce. Zabývala se i dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, avšak shledala, že veřejný zájem daný zejména ochranou bezpečnosti státu zde převáží. Zjistila, že žalobce získal povolení k trvalému pobytu občana třetího státu dne 30. 5. 2014, je vdovec, bezdětný, na území ČR má pouze dospělou dceru zemřelé manželky, není vlastníkem nemovitosti na adrese trvalého pobytu, nemá na území tak významné rodinné a soukromé vazby, aby do nich bylo nepřiměřeným způsobem zasazeno, negativní zjištění k jeho osobě převažují, není vysloven následný zákaz pobytu na území ČR, rozhodnutí není nepřiměřené ani není porušen čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, poukázal na čl. 8 odst. 2. Ochrana bezpečnosti zde převáží, žalobce ani neuvedl žádné bližší či podrobnější údaje ke svému soukromému a rodinnému životu na území ČR, i když to bylo primárně jeho povinností.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), ale i nad jejich rámec, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Soud k projednání věci nařídil jednání, které se konalo dne 14. 6. 2024, žalobce i žalovaná setrvali na svých stanoviscích.
20. Podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*
21. Podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo v rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle odstavců 1 a 2 stanoví lhůtu k vycestování z území; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.*
22. Podle § 169m zákona o pobytu cizinců *písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí. (odst. 1) Jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi. (odst. 2) Vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby České republiky, které jsou utajovanou informací, najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec mohl při svém pobytu na území tyto hodnoty ohrozit, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí, zejména ve vztahu k obsahu stanoviska, řídil; obsah stanoviska však v odůvodnění neuvádí. (odst. 3)*
23. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
24. Podle čl. 8 Úmluvy *každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.

25. Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. *právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.*
26. V dané věci se jednalo již o druhé rozhodnutí, kterým žalovaná zrušila žalobci povolení k trvalému pobytu z důvodu nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu. Soud se proto nyní zaměřil především na otázku, zda žalovaná v posuzovaném řízení odstranila nedostatky vytčené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 16. 5. 2024 č.j. 10 A 11/2023-54, který byl následně potvrzen i Nejvyšším správním soudem (dále též „NSS“). Soud shledal, že žalovaná požadavkům zrušujícího rozsudku soudu dostala.
27. Jak již soud uvedl ve zrušujícím rozsudku, k principům soudního přezkumu správních rozhodnutí vydaných na podkladě klasifikovaných informací existuje ustálená judikatura správních soudů, jež se původně týkala přezkumu rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu ve věci bezpečnostní způsobilosti, avšak zásady v ní formulované lze plně vztáhnout také na nynější věc (obdobně bod 28 rozsudku NSS č. j. 4 As 108/2013-69 z 30. 1. 2014). Postup správních orgánů spočívající v tom, že některé rozhodné informace zůstávají účastníkům správního řízení utajeny a nelze je výslovně hodnotit ani ve vydaném rozhodnutí, podle této judikatury není nepřipustný. Avšak protože takový postup budí pochybnosti o zákonnosti rozhodnutí, musí být vyvážen v rámci soudního přezkumu (rozsudek NSS č. j. 7 As 117/2012-28 z 21. 12. 2012). NSS v rozsudku č. j. 7 As 31/2011-101, č. 2602/2012 Sb. NSS z 25. 11. 2011 konstatoval, že *„[v] bezpečnostním řízení je nutno najít rovnováhu mezi dvěma legitimními, avšak navzájem protichůdnými zájmy - zájmem na zajištění spravedlivého procesu pro toho, jehož bezpečnostní způsobilost je zkoumána (čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod), a zájmem na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu. Této rovnováhy nelze dosáhnout bez účinné soudní kontroly. Proto musí mít soud v rámci soudního přezkumu přístup ke všem informacím, na základě nichž bylo rozhodnuto v bezpečnostním řízení. [...] Soud je v takovém případě ve zvýšené míře než při „běžném“ soudním řízení, v němž účastník má k dispozici stejné informace jako soud, garantem práva na spravedlivý proces (čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod), což vyžaduje i zvýšenou aktivitu soudu vůči postupu veřejné správy. Jen za splnění těchto podmínek může být přístup k informacím v nezbytných případech odepřen účastníkům řízení či dalším na řízení participujícím osobám (zástupcům účastníků, zúčastněným osobám aj.). [...] Účastník řízení nemůže efektivně namítat nezákonnost určitých zjištění, neví-li ani, co je jejich obsahem. V této specifické situaci to naopak musí být soud, který „supluje“ aktivitu účastníka řízení a přezkoumá relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví být důležitými.“*
28. Soud je tak povinen zkoumat postup a důvody rozhodnutí v úplnosti, tedy i nad rámec uplatněných žalobních bodů. Zjištěné skutečnosti ovšem musí v odůvodnění svého rozhodnutí popsat jen v těch mezích, aby nepopřel smysl ochrany utajovaných informací. Hodnotit je však musí celistvě, důkladně a s velkou obezřetností. Tato obezřetnost, nezbytná při hodnocení utajovaných důkazů, se přitom jeví shodně ve vztahu k oběma účastníkům soudního řízení. V případě, že by soud zrušil správní rozhodnutí proto, že by utajované důkazy neshledal dostatečnými pro závěr správního orgánu z nich vyvozený, nemohl by jej rovněž dostatečně přesvědčivě odůvodnit. Při respektování těchto mezí nelze od soudu – stejně jako od správního orgánu – vyžadovat natolik konkrétní hodnocení, aby vyšly najevo utajované informace. Nicméně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být patrné, že se zabýval důvody, pro které bylo správní rozhodnutí vydáno. (Rozsudek NSS č. j. 7 As 117/2012-28.)

29. Ohledně samotného věcného přezkumu informací v režimu zákona o ochraně utajovaných informací NSS v rozsudku č. j. 7 As 31/2011-101 konstatoval: „Zjištěné skutkové okolnosti pak musí ve svém souhrnu být přesvědčivým podkladem pro závěr, že v konkrétním případě znamená naplnění určité skutkové podstaty skutečně bezpečnostní riziko. Je zřejmé, že skutkový základ úvahy mohou tvořit v podstatě jakékoli informace, které má příslušný orgán k dispozici, ať již je získal z jakýchkoli zdrojů a jakýmikoli prostředky. Podstatná je jen informační hodnota takových zjištění. Tu je nutno hodnotit ze všech pro věc relevantních hledisek, zejména je nutno hodnotit věrohodnost (a tedy pravdivostní hodnotu) dané informace a také uvážit, zda je správně vykládána a zda ve skutečnosti nemá jiný význam, než jaký se na první pohled jeví. Posuzování informační hodnoty určitého zjištění je nutně vždy úvahou pravděpodobnostní, založenou v určité míře na odhadu. Proto [...] někdy pro závěr o existenci bezpečnostního rizika postačí zjištění, že je pravděpodobné, že příslušná zákonem předvídaná skutková podstata byla naplněna. Může tomu tak být ovšem pouze v případě, že taková eventualita je nejpravděpodobnějším vysvětlením skutkových zjištění a že se na základě dostupných údajů jeví být významně pravděpodobnější než jiná v úvahu připadající vysvětlení.“
30. Jak je již uvedeno výše, soud ve zrušujícím rozsudku dospěl k závěru, že z hlediska věrohodnosti informací obsažených v utajované informaci č. j. D108/2022-OAM tvrzení bezpečnostní složky neobstojí, neboť u žádného z popsanych typů žalobcova jednání nebylo uvedeno, jakým způsobem se o něm bezpečnostní složka dozvěděla, a to ani v konkrétní, ani v obecné podobě, z utajovaných informací nebylo, a to ani v hrubých rysech, zřejmě ani to, jaký typ zdroje nebo jakou metodu bezpečnostní složka k získání informací využila (tedy např. zda šlo o použití operativně-pátrací techniky, sledování žalobce nebo jiných osob, výpověď agenta atd.), tím méně pak jakékoli konkrétní okolnosti získání těchto informací. Dospěl k závěru, že informace bezpečnostní složky neobsahovaly ani v nejhrubších rysech popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání. NSS k tomu doplnil, že z utajované informace nebylo zřejmé, jaký typ zdroje nebo jakou metodu k získání informací zpravodajská služba využila a nepopsala ani okolnosti a důvody, pro které má uvedené informace za věrohodné.
31. V dané věci se samosoudkyně dne 17. 5. 2024 seznámila s obsahem utajovaných informací evidovaných žalovanou pod č. j. D108/2022-OAM a č.j. D55/2023-SO, z nichž napadené rozhodnutí vychází. Učinila tak v souladu s § 58 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“) mimo dokazování prováděné podle s.ř.s.
32. Na základě toho soud shledal, že z hlediska věrohodnosti daných informací již postupem žalované byly odstraněny nedostatky vytčené zrušujícím rozsudkem, neboť z doplňující utajované informace č.j. D55/2023-SO již nyní vyplývá, jaké zdroje či metody byly využity k získání informací, že pobyt žalobce na území představuje možné ohrožení bezpečnosti státu, tato informace rovněž poskytla žalované představu o věrohodnosti již poskytnutých utajovaných informací sp. zn. D108/2022-OAM resp. potvrdila jejich věrohodnost, s čímž se soud ztotožňuje. Žalovaná již nyní v napadeném rozhodnutí uvedla, jaký typ zdroje bezpečnostní složka k získání informací použila (tj. soud požadoval, aby bylo uvedeno, zda šlo o použití operativně-pátrací techniky, sledování žalobce nebo jiných osob, výpověď agenta atd.). Tím byly splněny požadavky městského

soudu i požadavky uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Azs 87/2023-32, který považoval za vadu, pokud nebylo zřejmé, jaký typ zdroje nebo jakou metodu k získání informací bezpečnostní složka využila a pokud žalovaná nepopsala ani okolnosti a důvody, pro které měla uvedené informace za věrohodné; NSS uvedl, že zpracovatel utajované informace mohl uvést, zda šlo o použití operativně-pátrací techniky, sledování žalobce nebo jiných osob či výpověď agenta, a měl také obecněji popsat okolnosti získání informace a situaci tak zasadit do širšího kontextu. Přesně tyto požadavky již byly v posuzovaném případě splněny. Soud nepovažoval za podstatné, že tyto požadavky nebyly splněny v předchozím řízení, naopak považoval za relevantní, že v současném řízení již byly uvedené deficity napraveny.

33. Soud k tomu poukazuje na to, že ve zrušujícím rozsudku soud shledal, že samotný popis žalobcova jednání učiněný žalovanou na základě utajované informace č.j. D108/2022-OAM (tj. dle žalované se jednalo o opakovanou nežádoucí činnost v oblasti ruských krajanských aktivit, podporujících zájmy státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, zároveň žalovaná uvedla, že utajované informace zasazují žalobcovo jednání do určitého časového rámce a díky množství detailů působí přesvědčivě) je dle soudu přezkoumatelný a dostatečně určitý. Soud neměl pochyb o tom, že ve svém souhrnu tato zjištění vytvářejí obraz aktuální a závažné hrozby pro bezpečnost státu, jak ji vymezuje i ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, a shledal, že pokud by tato tvrzení odrážela skutečnost, byla by dostatečná pro zrušení žalobcova povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Soud tedy zrušující rozsudek neopřel o to, že by povaha jednání žalobce, jak bylo popsáno v utajované informaci č.j. D108/2022-OAM, nepředstavovala dostatečný podklad pro konstatování důvodnosti nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu.
34. Soud k tomu doplňuje, že po doplnění další utajované informace lze ve shodě s žalovanou konstatovat, že informace č.j. D108/2022-OAM a č.j. D55/2023-SO obsahují popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou bezpečnostní složkou, popisují konkrétní jednání žalobce včetně jeho přesného časového rámce, jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též přesvědčivě, na základě doplňující informace č.j. D55/2023-SO lze též konstatovat, že přetrvávající vazby žalobce mohou v případě jeho pobytu na území ČR generovat bezpečnostní rizika; tyto informace popisují opakovaná jednání žalobce, kterých se měl v průběhu posledních let soustavně dopouštět. Soud tak po posouzení obsahu utajovaných informací dospěl k závěru, že představují dostatečnou oporu pro závěr žalované o existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ČR ohrozit bezpečnost státu. Z obsahu obou utajovaných informací vedených žalovanou pod č.j. D108/2022-OAM a č.j. D55/2023-SO, je seznatelné, proč žalovaná k výše uvedenému závěru došla, tyto podklady soud považuje z hlediska daného závěru za dostačující, neboť obsahují popis konkrétních skutkových zjištění a konkrétního jednání žalobce, které jsou dostatečně individualizovány, jsou prosty názorů a domněnek zpracovatele, je již obsažen popis zdroje či metody získaných informací.
35. Soud si je vědom příslušné judikatury, dle které není oprávněn přezkoumávat pravdivost utajované informace (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2019 č.j. 9 Azs 81/2019), nicméně musí hodnotit její věrohodnost, přesvědčivost a relevanci. NSS k tomu v rozsudku ze dne 7. 2. 2022 č.j. 10 Azs 438/2021-47 uvedl: „*Nejvyšší správní soud*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v případě rozhodování na základě utajovaných informací konstantně judikuje, že listiny v utajovaných podkladech nemohou být pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu v podkladech zachyceného a soudem ověřitelného. Správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost skutečností v utajovaných podkladech uvedených a jejich význam ve vztahu ke sporné věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, čj. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, bod 32). Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k němu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné, ne vyfabulované. Tyto informace musí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. výše uvedený rozsudek 2 Azs 259/2019, bod 22).“ K tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2022 č.j. 8 Azs 230/2020-48 či ze dne 12. 3. 2020 č.j. 2 Azs 259/2019-28.

36. Soud s ohledem na výše uvedené považuje dané informace č.j. D108/2022-OAM a č.j. D55/2023-SO za dostatečně věrohodné a přesvědčivé pro přijetí závěru o žalobci jako nositeli bezpečnostního rizika pro Českou republiku.
37. K námitkám žalobce ohledně porušení práva na seznámení se s podklady soud poukazuje na znění § 36 odst. 3 správního řádu: *Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.*
38. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že zásadním podkladem pro závěr o tom, že v daném případě byly naplněny podmínky ustanovení § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a tedy i pro zrušení pobytového oprávnění, jsou zjištění, která jsou obsažena v utajované části spisu. K utajení určitých informací přistupují správní orgány v případech, kdy existuje výrazný zájem státu na utajení zjištěných skutečností. Takový postup umožňuje zákon o ochraně utajovaných informací v ustanovení § 6 a následujících a zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 169m. Problematikou utajení části spisu a odepření účastníku řízení se s obsahem této části seznámit, se zabývá již ustálená judikatura. K tomu lze odkázat například na nález Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2007, sp. zn. II. ÚS 377/04, ve kterém tento soud vyslovil, že „není jisté možné, aby byl správní orgán pod záminkou absolutního zachování procesních práv účastníka nucen uvádět ve svých rozhodnutích skutečnosti, které by mohly ohrozit zájem státu, efektivitu práce zpravodajských služeb či policejních složek, anebo bezpečnost jejich agentů či třetích osob“. Je totiž třeba vzít v potaz legitimní veřejný zájem na ochraně utajovaných informací a neuvádět do rozhodnutí takové důvody, jejichž zveřejnění by tento zájem ohrožovalo.
39. Ustanovení § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců omezuje procesní práva cizince i rozsah odůvodnění správního rozhodnutí. Dané ustanovení sice představuje dílčí zvláštní úpravu oproti obecné úpravě správního řádu, nicméně použitelnost § 36 odst. 3 správního řádu nevylučuje. Z ust. § 36 odst. 3 věty druhé s.ř.s. vyplývá, že seznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

se účastníka s podklady obsahujícími utajované informace je možné pouze v omezené míře, aby to nezmařilo účel utajení. Posouzení existence nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, bylo provedeno žalovanou, její závěr se však opírá o skutečnosti, které podléhají určitému stupni utajení, proto je nelze žalobci sdělit (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2012, č. j. 7 As 117/2012-28, ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 As 18/2014-29, a ze dne 27. 4. 2016, č. j. 4 As 1/2015-50.)

40. Je třeba zdůraznit, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že lze akceptovat skutečnost, že ani v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nejsou uvedeny utajované údaje, přičemž postačí, že je uveden odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a stupeň jejich utajení (viz např. rozsudky NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 9/2010-102, ze dne 24. 4. 2008, č. j. 4 As 41/2007-58, a ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008-63), což je zakotveno v § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Pokud tedy v napadeném rozhodnutí nebyly blíže konkretizovány důvody, pro které bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu, nelze takové rozhodnutí považovat za rozporné se zákonem, když je zřejmé, že v napadeném rozhodnutí byl uveden odkaz na příslušné zprávy bezpečnostní složky.
41. Žalovaná pak založila do spisu záznamy ze dne 29. 8. 2022 a ze dne 12. 12. 2023, ve kterých informovala žalobce o tom, co v obecné rovině z utajovaných informací vyplývá. K porušení § 36 odst. 3 správního řádu tak nedošlo, neboť samotné utajované podklady, ani další konkrétní informace nad rámec výše uvedeného (včetně např. toho, kdo byl autorem utajovaných informací) nebylo možné žalobci zpřístupnit.
42. Dle rozsudku NSS ze dne 4. 11. 2021, č. j. 10 Azs 270/2021-54, č. 4279/2022 Sb.: *„Rozhoduje-li správní orgán v pobytových věcech cizince pobývajícího na území České republiky na základě obsahu utajované informace [zde zamítnutí žádosti cizince o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 2 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky], má v každém případě povinnost seznámit cizince alespoň s podstatou důvodů, které z utajované informace plynou.“* K tomu rovněž rozsudky NSS ze dne 7. 2. 2022 čj. 10 Azs 438/2021 – 47 a ze dne 24. 3. 2022, č. j. 4 Azs 400/2021-29.
43. Soud shledal, že žalovaná dostala i těmito požadavkům na sdělení podstaty důvodů, které z utajovaných informací v obecné rovině plynou, když žalobci sdělila, že z důvodu nežádoucí činnosti žalobce v oblasti ruských krajských aktivit, podporujících zájmy státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu. Soud shledal, že taková informace není pouhým opakováním zákonného důvodu, jde o sdělení dostatečně konkretizované a nijak paušalizované, aby žalobce získal alespoň v základních rysech představu, na jakých důvodech je založeno napadené rozhodnutí. Soud k tomu též poznamenává, že otázku, zda správní orgány sdělily účastníku řízení dostatečně alespoň v obecnosti podstatu důvodů, které jsou obsaženy v utajovaném podkladu, je nutno hodnotit vždy individuálně a s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem každého případu; nelze proto činit žádné obecné závěry stran toho, jaké informace mají být účastníku řízení z utajovaných podkladů zpřístupněny (rozsudky NSS ze dne 7. 2. 2022, čj. 10 Azs 438/2021-47, č. 4328/2022 Sb. NSS, ze dne 16. 2. 2022, čj. 6 Azs 352/2021-38, ze dne 29. 3. 2022, čj. 4 Azs 405/2021-29, a ze dne 3. 11. 2022, čj. 10 Azs 202/2022-42).

44. Toto sdělení podstaty důvodů je v souladu i s příslušnou judikaturou ESLP a SDEU. Konkrétně dle rozsudku velkého senátu Soudního dvora ze dne 4. 6. 2013, ZZ, C-300/11 soud musí v každém případě zajistit, aby dotčená osoba byla informována o „*podstatě důvodů*“, které jsou základem pro sporné rozhodnutí, „*způsobem, který náležitě zohlední nutnost zachování důvěrnosti důkazů*“, což v daném případě bylo naplněno. Obdobně dle rozsudku velkého senátu ESLP ze dne 15. 10. 2020 ve věci *M. a M. proti Rumunsku* (stížnost č. 80982/12) správní orgány musí informovat cizince alespoň o podstatě vznesených obvinění, této problematice se týká též rozsudek ESLP ze dne 9. 3. 2021 ve věci *H. proti Rumunsku* (č. 36328/13), kdy cizinci bylo pouze zcela obecně sděleno, že je nežádoucí osobou kvůli ohrožení národní bezpečnosti.
45. K namítané trestní i přestupkové zachovalosti žalobce je třeba poukázat na to, že možnost aplikace ustanovení ohledně možného ohrožení bezpečnosti státu (§ 77 odst. 2 písm. a) se neodvíjí od existence trestního stíhání či obvinění žalobce orgány činnými v trestním řízení. Je nerozhodné, zda je žalobce trestně zachovalý, neboť dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců postačuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu, což není nijak navázáno na případné trestní stíhání či odsouzení cizince, zákon o pobytu cizinců přitom obsahuje samostatná ustanovení, dle nichž lze zrušit pobytové oprávnění, spáchal-li cizinec trestný čin (srov. § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců). Cizinec může ohrozit bezpečnost státu, aniž by s ním bylo vedeno jakékoli sankční řízení; jde o pojmy do značné míry autonomní. Žalovaná se tedy ani nemusela zabývat otázkou, zda, resp. proč nebyl žalobce trestně stíhán či odsouzen.
46. Nedošlo ani k porušení § 46 odst. 1 správního řádu ohledně zahájení správního řízení. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl o zahájení správního řízení vyrozuměn oznámením ze dne 29. 8. 2022 č.j. MV-146141-4/SO-2022, které bylo žalobci doručeno dne 1. 9. 2022. V důsledku zrušujícího rozsudku městského soudu ze dne 16. 5. 2023 č.j. 10 A 11/2023-54, který nabyl právní moci dne 17. 5. 2023, byla podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Právní mocí zrušujícího rozsudku městského soudu bylo původní rozhodnutí včetně jeho účinků odstraněno, čímž bylo znovu otevřeno i správní řízení, toto řízení tedy nebylo třeba znovu zahajovat postupem dle správního řádu. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49 [1255/2007 Sb. NSS]: „*Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost.*“ V tomto směru tedy v řízení k žádnému procesnímu pochybení nedošlo.
47. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí na základě požadavků § 77 odst. 2 písm. a) a § 174a zákona o pobytu cizinců zabývala též posouzením přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, v tomto smyslu zvažovala zejména, že žalobce získal povolení k trvalému pobytu občana třetího státu dne 30. 5. 2014, je vdovec, bezdětný, na území ČR má pouze dospělou dceru zemřelé manželky, není vlastníkem nemovitosti na adrese trvalého pobytu, nemá na území tak významné rodinné a soukromé vazby, aby do nich bylo nepřiměřeným způsobem zasaženo, negativní zjištění k jeho osobě převažují, není vysloven následný zákaz pobytu na území ČR, přičemž soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. Žalovaná vyšla z § 174a zákona o pobytu cizinců, dle kterého je při posouzení přiměřenosti vždy třeba zohlednit závažnost nebo druh protiprávního jednání žalobce a dále další aspekty, zvažovala tak, zda hrozba ohrožení bezpečnosti státu je důvodem dostatečně závažným, aby žalobci s ohledem na jeho

soukromý a rodinný život nebylo již dále umožněno na území dlouhodobě pobývat. Akcentovala, že čl. 8 odst. 2 Úmluvy právě v situaci ohrožení bezpečnosti státu zásah do soukromého a rodinného života připouští, přičemž k prolomení by mohlo dojít pouze v případě, kdy by se jednalo o případ mimořádně závažný. Takové okolnosti však v případě žalobce shledány nebyly, nejedná se o situaci nijak mimořádnou. Žalobce pak v řízení netvrdil žádné okolnosti svého soukromého a rodinného života, které by mohly způsobovat nepřiměřenost napadeného rozhodnutí. V daném případě ochrana společnosti převažuje nad soukromými zájmy žalobce.

48. Soud k tomu poukazuje např. na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012 – 39, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[z]e samotné podstaty principu přiměřenosti plyne, že se poměřuje „něco k něčemu“, zde tedy veřejný zájem spočívající v ochraně veřejného pořádku s právem na soukromý a rodinný život cizince.“
49. V rozsudku ze dne 24. 9. 2021 č.j. 10 Azs 266/2021-102 ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu NSS uvedl: „*Přiměřenost zásahu do života cizince je vždy nutné odvíjet od intenzity porušení veřejného pořádku. Čím vyšší je intenzita porušení veřejného pořádku, tím větší mohou být i dopady rozhodnutí o zrušení pobytu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudky ze dne 12. 1. 2017, čj. 10 Azs 312/2016-59, bod 31 a ze dne 19. 10. 2016, čj. 2 Azs 147/2016-30, bod 22). Stěžovatel v ČR pobývá již od roku 2002, má zde nemocnou manželku, kterou vozí k lékaři do Německa, dále zde má zletilou dceru, která dle jeho tvrzení zamýšlí v ČR studovat, a také nezletilou dceru, o které tvrdí, že s ním žije ve společné domácnosti. NSS si je vědom složité situace, v níž se stěžovatelova rodina nachází poté, co správní orgány zrušily jeho povolení k trvalému pobytu. Avšak jejich obtíže nepřeváží nad naléhavou potřebou chránit před stěžovatelem zdejší veřejný pořádek (body [22] a [23] shora). NSS sdílí názor krajského soudu, že stěžovatelova manželka, stejně jako jeho dvě dcery, se v ČR obejdou bez jeho trvalé přítomnosti. Stěžovatel nijak nevyvrací závěr krajského soudu, že jeho manželka nevyžadovala soustavnou péči po prodělání chirurgických zákroků v letech 2013, 2018 a 2021. Netvrdil, že by byla odkázána výlučně na jeho péči a nemohla se vrátit do plnohodnotného života. Snad jen na jednom místě na s. 11 kasační stížnosti uvádí, že manželka není schopna se o sebe sama postarat, aniž toto tvrzení nějak rozvíjí.*“
50. Dle rozsudku NSS ze dne 19. 10. 2016, čj. 2 Azs 147/2016-30: „*Žije-li na území státu, jehož není občanem, musí počítat s tím, že zavrženíhodné jednání směřující proti závažným právem chráněným zájmům toho státu, jehož se dopustí, může mít s velkou pravděpodobností za následek, že daný stát ukončí právo stěžovatele na jeho území pobývat. Stěžovatel tak mohl a měl předpokládat, že svým jednáním vystaví obtížím spojeným s ukončením svého kvalifikovaného pobytového režimu v České republice vedle sebe sama i své rodinné příslušníky, a o to více se měl zavrženíhodného jednání vyvarovat.*“ Dále zde NSS uvedl: „*Na druhou stranu tímto nejsou stěžovatel a jeho rodinní příslušníci zcela zbaveni možnosti realizovat společný rodinný život. Nutno doplnit, že ani čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, respektive napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi. Při stanovení rozsahu povinností státu je v tomto směru vždy nutno zvážit okolnosti konkrétního případu (viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. 2. 1996 ve věci Gül proti Švýcarsku, stížnost č. 23218/94). V této souvislosti bere Evropský soud pro lidská práva v úvahu mimo jiné i případné extraterritoriální účinky čl. 8 Úmluvy, tedy otázku, do jaké míry je cizinci znemožněn jeho rodinný, případně soukromý život v jeho zemi původu a do jaké míry je přijímající stát právě z tohoto důvodu povinen umožnit mu přenést si svůj rodinný, respektive soukromý život na*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jeho území. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva přitom vyplývá, že podmínky pro aktivaci extrateritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy jsou velmi přísné (srov. rozsudek ze dne 6. 2. 2001 ve věci *Bensaid proti Spojenému království*, stížnost č. 44599/98). Z tvrzení žalobce pak v nyní řešené věci nelze nemožnost realizace jeho rodinného života v zemi původu (a to všech členů jeho rodiny) jakkoliv dovodit. Naopak, přestěhování stěžovatele a s ním případně jeho manželky a dětí do Vietnamu a jejich společnému životu tam nic nebrání.“ K tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2021 č.j. 10 Azs 177/2021-64.

51. S ohledem na všechny shora uvedené důvody soud žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.
52. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. června 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně